

Arrest

nr. 218 930 van 26 maart 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. VAN DER LINDEN
Waversesteenweg 214
1050 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Zambiaanse nationaliteit te zijn, op 28 december 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 september 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 september 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. VAN DER LINDEN, die verschijnt voor verzoekster en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 augustus 2018 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 27 september 2018 stelde de arts-adviseur een advies op, dat luidt als volgt:

“Artikel 9ter §3 - 4°

Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 30-8-2018.

Aangeleverde medische documenten:

- *Standaard Medisch getuigschrift dd. 13-7-2018 van dr. G., huisarts met de volgende informatie:*
 - o *Fibroom baarmoeder met verminderde fertiliteit en anemie*
 - o *Ingreep op 5-5-2017 en 28-7-2017*
 - o *Opvolging gynaecoloog en in kader van eventuele zwangerschap*
- *Verslag van ingreep 5-5-2017: hysteroscopische myomectomie*
- *Postoperatieve pijnbehandeling voorschrift*
- *Verslag ingreep dd. 28-7-2017: hysteroscopische myoomresectie*
- *Postoperatieve pijnbehandeling*
- *Verslag dd. 31-8-2016 van dr. D. M.: myomateuze baaarmoeder met indicatie van resectie myoom alvorens zwanger te worden*
- *Operatieverslag dd. 28-7-2017*
- *Consultatie gynaecologie dd. 27-11-2017: uterus polymyomatosis*
- *Consultatie gynaecologie dd. 4-1-2018: geen evolutie*
- *Verslag cervixuitstrijkje 8-1-2018: niet-neoplastische veranderingen*
- *Consultatie gynaecologie dd. 16-11-2016: consult wegens bloedingsproblemen myomen baarmoeder*
- *Dubbel verslag ingreep 5-5-2017*
- *Dubbel verslag 28-7-2017*
- *Foto's van nota's?*

Uit het standaard medisch getuigschrift en de medische stukken kunnen we besluiten:

- *Het gaat hier over een dame van heden 31 jaar afkomstig uit Zambia*
- *In haar thuisland werd de diagnose van myomateuze baarmoeder gesteld en een hysterectomie als behandeling aangeraden*
- *Zij wordt gevolgd in België sinds 2016 en onderging tweemaal een resectie van een myoom van de baarmoeder*
- *Heden is de toestand stabiel en is er geen actieve behandeling*
- *Zij heeft een duidelijke zwangerschapswens (in de voorgeschiedenis weerhouden we evenwel 2 maal een abortus provocatus), wat gezien de afwijking aan de baarmoeder bemoeilijkt wordt.*

Ik stel bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.

Er zijn geen medische contra-indicaties om te reizen.”

Op 28 september 2018 verklaarde de gemachtigde de aanvraag om machtiging tot verblijf van 30 augustus 2018 onontvankelijk.

Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 30.08.2018 bij onze diensten werd ingediend door:

*Z., K. R. (R.R.: [...])
Geboren te L. op [...]1987
Nationaliteit: Zambia
Adres: [...] Jette*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door

Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 – 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 27.09.2018 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.”

Op 28 september 2018 nam de gemachtigde de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de tweede bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“De mevrouw, die verklaart te heten:

Naam + voornaam: Z., K. R.

Geboortedatum: [...]1987

Geboorteplaats: L.

Nationaliteit: Zambia

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 7 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft zij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoekster onder meer de schending aan van artikel 3 van de wet aangaande de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991.

Zij licht haar enig middel toe als volgt:

“Verzoekende partij diende op datum van 30.08.2018 een aanvraag tot regularisatie van verblijf in op basis van artikel 9ter :

“Verzoekster is afkomstig uit Zambia en reisde in 2016 met een visum naar België voor familiebezoek.

Omwille van medische problemen consulteerde zij tijdens haar verblijf een arts en werd haar medische behandeling in België opgestart.

Zij verbleef voorheen steeds in de gemeente Eeklo, alwaar haar verblijf door de gemeente telkens werd verlengd omwille van medische redenen. (zie bijlage)

Verzoekster verhuisde vervolgens naar Jette, alwaar zij op het gemeentehuis te horen kreeg dat er geen verlengingen om medische redenen meer zouden worden toegekend en dat zij dan maar een aanvraag 9ter moest indienen.

Verzoekster begreep hier niets van, zij heeft steeds zoals voordien de gevraagde (medische) documenten overgemaakt.

Verzoekster lijdt immers nog steeds aan een medische aandoening en bekwam een medische kaart zodat zij haar medische opvolging kon verderzetten.

Het medisch dossier kan in bijlage gevonden worden.

Verzoekster lijdt aan fibromen, mindere fertiliteit en anemiea.

Om de drie maanden is een follow-up nodig bij de gynaecoloog. De fibromen kunnen immers vermeerderen/vergroten en moeten operatief worden verwijderd (myomectomie). Recentelijk werd alweer een fibroom vastgesteld dat in de toekomst operatief zal moeten worden verwijderd. De aandoeningen van mevrouw houden ook in dat zij in geval van zwangerschap aan meer risico's zal worden blootgesteld dan normaal.

[...]

Reeds op datum van 28.09.2018 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard en een bevel om het grondgebied te verlaten wordt tezamen met de beslissing aan verzoekster betekend op 30.11.2018.

Deze beslissing is volledig opgehangen aan het zeer summier advies van de controlearts opgesteld op 27.09.2018 en dat luidt als volgt: "[...]".

Er dient te worden vastgesteld dat het advies van de controlearts een loutere opsomming bevat van de voorgelegde medische documenten en een loutere opsomming bevat van feiten aangaande de aandoening van verzoekster en aldus bezwaarlijk als een 'advies' kan worden aanzien.

Daarenboven leest men in de opsomming van de feiten aangaande de medische toestand van verzoekster, een grove onwaarheid, namelijk dat heden de toestand stabiel is en er geen actieve behandeling is.

Uit de aanvraag 9ter en het standaard medisch getuigschrift blijkt dat verzoekster strikt wordt opgevolgd en dat er een nieuwe operatie wordt gepland omdat er opnieuw een fibroom werd vastgesteld.

Er kan dus bezwaarlijk worden gesteld dat de toestand van verzoekster stabiel is en er geen actieve behandeling is; "

Dat de controlearts er in het medisch advies op wijst dat verzoekster in het verleden tweemaal een abortus provocatus heeft ondergaan, doet hier geen afbreuk aan. Het is immers niet aan de controlearts om te oordelen over de keuzes (in zover dit dan al een keuze was) die verzoekster in het verleden heeft moeten maken en in de omstandigheden waarin zij deze heeft moeten maken."

[...]

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De motivering moet in dit opzicht dus draagkrachtig zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn (RvS 31 augustus 2009, nr. 195.654).

Verzoekster betwist dat de motivering afdoende is. Ze citeert het advies, stelt dat het summier is opgesteld en meent dat het een loutere opsomming bevat van de voorgelegde medische documenten en een loutere opsomming bevat van feiten aangaande haar aandoening, hetgeen volgens haar

bezwaarlijk als een advies kan worden aanzien. Volgens haar bevat de opsomming van de feiten aangaande de medische toestand van verzoekster een grove onwaarheid, namelijk dat heden de toestand stabiel is en er geen actieve behandeling is. Verzoekster haalt aan dat uit de aanvraag 9ter en het standaard medisch getuigschrift blijkt dat zij strikt wordt opgevolgd en dat er een nieuwe operatie wordt gepland omdat er opnieuw een fibroom werd vastgesteld. Er kan volgens haar bezwaarlijk worden gesteld dat haar toestand stabiel is en er geen actieve behandeling is.

Het respect voor artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 wordt beoordeeld in het licht van de toepasselijke wetsbepaling, m.n. artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

Artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, bepaalt als volgt:

“De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Hieruit blijkt duidelijk dat de beoordeling van het in artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet vermelde risico en de mogelijkheden van en toegankelijkheid tot behandeling in het land van herkomst of verblijf, wordt opgedragen aan de arts-adviseur die de gemachtigde van de staatssecretaris daaromtrent een advies verschaft. De Raad merkt verder op dat de arts-adviseur bij zijn beoordeling van de medische stukken met de behandelende arts(en) van mening kan verschillen. Wanneer een verblijfsaanvraag op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk of ongegrond wordt verklaard, zal dit veelal precies zijn omwille van het feit dat de arts-adviseur in zijn advies tot een andere conclusie komt dan hetgeen de aanvrager trachtte te staven aan de hand van de neergelegde medische attesten. De loutere vaststelling dat de arts-adviseur tot een andere conclusie komt dan de arts die de medische attesten heeft opgesteld maakt op zich geen schending van de motiveringsplicht aannemelijk. Het komt de ambtenaar-geneesheer wel toe om alle elementen van het voorgelegde standaard medisch getuigschrift in zijn advies mee te nemen. Het komt aan de Raad evenwel niet toe om zich in de plaats van de behandelende arts-adviseur te stellen en de verslagen opnieuw te gaan beoordelen. De Raad kan bijgevolg wel nagaan of de arts-adviseur in zijn advies rekening heeft gehouden met het geheel van de elementen vermeld in de voorgelegde medische attesten en deze ook betrokken heeft in zijn of haar advies.

In het standaard medisch getuigschrift van 13 juli 2018 wordt onder C met betrekking tot de actuele behandeling geen medicamenteuze behandeling weerhouden, wordt melding gemaakt van twee hospitalisaties op 5 mei 2017 en 28 juli 2017 *“resectie van de fibroom”* en vermeldt de arts onder *“voorzien duur van de noodzakelijke behandeling”* *“ follow-up een keer per 2 – 3 maanden bij de gynecologie”*. Onder E evolutie en prognose van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B leest de Raad: *“De fibromen kunnen verhoger (sic). Misschien moet ze een andere operatie krijgen, want er is opnieuw een fibroom dit jaar.”* Ook in de aanvraag van 29 augustus 2018 heeft verzoekster de aandacht gevestigd op het nieuwe fibroom door te schrijven *“recentelijk werd alweer een fibroom vastgesteld dat in de toekomst operatief zal moeten worden verwijderd”*.

De Raad moet met verzoekster vaststellen dat in het advies de arts-adviseur eerst een opsomming geeft van de aangeleverde medische documenten, waaronder het meest recente standaard medisch getuigschrift van 13 juli 2018 waarnaar verzoekster verwijst naast verschillende specialistische verslagen. Vervolgens geeft de arts-adviseur een opsomming van hetgeen uit het standaard medisch getuigschrift en de medische stukken kan worden besloten. Daarin schrijft de arts-adviseur inderdaad *“heden is de toestand stabiel en is er geen actieve behandeling”*. Nochtans leest de Raad in het meest recente voorgelegde stuk, met name het standaard medisch getuigschrift van 13 juli 2018 onder actuele behandeling een intensieve follow – up van een keer om de 2 à 3 maanden bij de gynaecoloog en wordt onder evolutie en prognose inderdaad gesteld dat er opnieuw een fibroom is dit jaar waarvoor ze misschien een andere operatie moet krijgen. Anders dan verweerder in de nota voorhoudt, kan niet zonder meer gevolgd worden dat er in dat standaard medisch getuigschrift geen melding wordt gemaakt van een actieve behandeling, als de behandelende arts gewag maakt van een dergelijke intensieve gynaecologische follow-up . Bovendien kan verweerder evenmin gevolgd worden dat die arts “enkel” in hypothetische bewoordingen spreekt. Hij gaat in de nota voorbij aan de vaststelling door die arts van

alweer een nieuw fibroom dit jaar, aandoening waaraan verzoekster in het verleden reeds tweemaal werd geopereerd. Anders dan verweerder in de nota stelt, laten de motieven van de arts-adviseur in geen geval toe te begrijpen waarom ondanks deze recente vaststelling van het nieuw fibroom en de lopende intensieve follow-up door een gynaecoloog een keer per 2 à 3 maanden toch wordt gesteld dat de toestand heden stabiel is en er geen actieve behandeling is. De arts-adviseur gaat hier niet op in.

Dit houdt op zich reeds een onafdoende motivering in, strijdig met artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991.

Daarnaast somt de arts-adviseur nog op dat verzoekster 31 jaar is, uit Zambia afkomstig is, in haar thuisland reeds de diagnose werd gesteld van myomateuze baarmoeder en een hysterectomie werd aangeraden als behandeling; dat verzoekster in België sinds 2016 gevolgd wordt en tweemaal een resectie van een myoom van de baarmoeder onderging en dat verzoekster een duidelijke zwangerschapswens heeft, die door de afwijking aan de baarmoeder bemoeilijkt wordt en zij reeds twee maal reeds een abortus onderging. Vervolgens stelt de arts-adviseur zonder meer *“ik stel bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”*

De Raad volgt verzoekster dat uit de twee loutere opsommingen enerzijds van de medische attesten, waaronder toch vele specialistische verslagen, en anderzijds de opsomming van feiten aangaande de aandoening waarbij supra reeds vastgesteld wordt dat op geen manier kan begrepen worden waarom de arts-adviseur stelt dat er geen actieve behandeling is en de toestand stabiel is, “bijgevolg” er kennelijk geen sprake is van een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het herkomstland of land van gewoonlijk verblijf. De Raad heeft er, met verzoekster, het raden naar hoe de arts-adviseur op grond van die twee opsommingen tot die conclusie komt. Het komt de Raad niet toe dit zelf te trachten te verklaren.

De Raad wijst hier eveneens op de rechtspraak van de Raad van State *“die stelt dat “de beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer, [waarnaar verweerder in de nota verwijst], niet betekent dat diens vaststellingen steeds volstaan als motieven voor een beslissing tot weigering van verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.”* Ook al is de ambtenaar-geneesheer als enige bevoegd voor de beoordeling van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, toch *“[doet] deze beoordelingsvrijheid bij het geven van zijn advies geen afbreuk aan het feit dat administratieve beslissingen afdoende gemotiveerd moeten zijn, hetgeen onder meer inhoudt dat de rechtsonderhorige moet kunnen nagaan op welke gronden de hem aanbelangende beslissing is gesteund en waarom de door hem aangevoerde concrete en pertinente argumenten, zoals medische verslagen [...], niet worden aanvaard”* (RvS 18 september 2013, nr. 224.723).

Het advies is eveneens om die redenen niet afdoende gemotiveerd.

Nu de bestreden beslissing uitdrukkelijk steunt op dit advies, is deze met hetzelfde motiveringsgebrek behept en werd ze in de besproken mate niet afdoende gemotiveerd.

Een schending van artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 ligt in de aangegeven mate voor.

De Raad stelt bijkomend op basis van de feitelijke gegevens in het dossier vast dat, niettegenstaande het feit dat het bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter onontvankelijk wordt verklaard, formeel steun vinden in een andere bepaling uit de Vreemdelingenwet, de gemachtigde het nuttig en noodzakelijk heeft geacht om op dezelfde dag over te gaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, eerst nadat werd beschikt over de door verzoekster ingediende aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Beide beslissingen werden eveneens genomen door dezelfde attaché en op dezelfde dag ter kennis gebracht. Verweerder betwist de samenhang tussen beide beslissingen in de nota niet. Aldus heeft de vaststelling in de beslissing dat verzoekster kennelijk niet lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of voor de fysieke integriteit, noch aan een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling omdat de noodzakelijke behandeling beschikbaar en toegankelijk is, eveneens geleid tot het oordeel dat een bevel

om het grondgebied te verlaten kon worden afgegeven aan verzoekster. De beoordeling van de aanvraag om verblijfsmachtiging blijkt aldus bepalend te zijn geweest voor de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Nu de eerste bestreden beslissing wordt vernietigd, leidt dit eveneens tot de vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vorderingen tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, zijn zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 september 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 september 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De vorderingen tot schorsing zijn zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES